

Hellen Rinell
Pasenger on board New Kungsholm
NEW YORK
U.S.A.

Göteborg den 29 maj 1966.

Nr 270.

Kära lella Hella!

Tack för ditt Chikago-brev av den 20 ds, som jag fick den 25:te.
Här kommer väl då det sista brevet i den här omgången! Och omgången betyder ju alla dessa år!
I dag är det pingstdagen och vi ha hört en god predikan av Valter Mattsson. I fredags kom Inga-Lisa Eriksson upp till mej med en sockerkaka och ett stycke av en ~~kaka~~ pepparkaka. Det var gåvor på M O R S dag!!! Så en påse fina karameller. Det var en gåva på Isabelladagen, som inträffar på tisdag den 31. Dä du! Det var den första morsdagspresent jag fått. Och så överraskande eftersom jag inte hade anledning att vänta någon. Inga-Lisa är så rar mot mej. Roys annons i tis dags den 24 ds hade följande lydelse: "Uppsala - Göteborg eller dess närhet. Lämnas 3 rum och kök. 79 kvm. Nyreparerad. Hyra 310:- Ej insats. Önskas liknande. Även insats kan diskuteras. Byte aug. - sept. Tel. 160999 efter kl 17" Det var en tydlig och bra annons. I torsdags ringde Roy och talade om försäkringen. Det var dyrt att försäkra. kr. 50:- pr mån. för 30.000:-. Jag påpekade att det kunde ev. räcka med 20.000:- Han menade att det var nog inte så stor skillnad. Jag tyckte att vi kunde ta den på 2 mån. i händelse ni skulle få en lägenhet så tidigt. Men han tyckte att det var bättre att ta 3 mån. på en gång. Jag sa att han fick göra som han ansåg vara bäst. Så nu är det väl äntligen försäkrat. Och jag är lycklig för det. Så frågade jag om det var något nytt på bostadsfronten. Ja, sa han, jag har antecknat några telefonnummer eller vad han sa. Men jag har inte gjort något åt det ännu. Punkt och slut. Och jag ville inte fråga mer. I fredags ringde jag till SAL och bad att få kort ombord på Kungsholm den 14, då den skulle komma. Det gick inte att få mer än 1 st. För ett par veckor sen sa jag till Roy att han fick nog ordna det snarast. Så ringde jag och träffade Eva. Hon trodde att Roy också fått ett kort. Jag sa att om Roy fått 1 kort, så fick dom också mitt, så att båda kunde gå ombord. I vilket fall som helst så får dom mitt. Jag tycker det skulle vara roligt om dom fick gå ombord och hälsa er välkomna. Vi andra tar plats på Betongskjulets tak och står där och viftar med nånting om vi kommer till för det myckna folket. Jag tror att jag ska ta en stor vit näsduk och fästa på min käpp och vinka med den. Eller hur vi ska kunna göra oss uppmärksammade. Vi orkar nog inte stå hur länge som helst. Du ska tro att kåken där nere i Halland är fin och pyntad nu. Eva sa att hon och Roy jobbat där i 60 timmar och nu skulle dom ner i pingst och göra det färdigt. Där var så hemskt, sa Eva. Där var inte smutsigt. Där var SKITET ! Vad dom har slitåt där! Eva var bekymrad för att bäddarna inte skulle räcka till för någon av er på längden. Fru Ulmstedt hade sagt till Eva att hennes man var inte alls intresserad för stugan. Han ville ligga i sjön i en båt. Själv var hon väldigt glad åt kåken. Eva frågade om en del saker, om dom fick göra så och så och det och det. Ni får göra vad ni vill sa fru Ulmstedt. Det är tydligen så att dom inte bott där på många år utan har hyrt ut den sommar efter sommar och hyresgästerna har struntat i lorten och bara gett sej av. Fru U. var mycket vänlig, sa Eva.
I går var jag bjuden till Nordins tillsammans med Mattsöns och Sahlins - för några år sen inflyttade från Eskilstuna - och Ruth Karlsson, som du inte heller känner, samt Mirjam och - - - Ernst!!! Harald Nordin hämtade mej och så for vi till Jonsons och hämtade dom. Mattson och Nordin bar ner Ernst och allt gick bra. Mirjam har alltid klätt och klätt av honom sen han kom hem. Han är hemma nu alltså. Men i går morse avböjde han hennes hjälp och klädde dej helt och hållet själv. Och då hänger hans högra arm och hand helt slak.

Jag har inte sett honom så bra eller hört honom tala så pass mycket. Inte är det mycket, men han säger små meningar och har sina gester och utrop. Så kom vi att säga att ni var på hemväg. Ernst blev eld och lågor! Och han frågade om någonting, som vi hade svårt för att tolka eller förstå. Han har ett yttryck, som han använder jämt. "Många gånger, många gånger!" Han ville nog veta precis när ni kom och kanske hur många gånger ni farit ut till Kina eller Japan. Eller vad det nu kunde vara. Jag sa att ni kommer nog och hälsar på honom. Han var faktiskt uppspelt. Ibland reser han på sej med hjälp av sin bock och det går riktigt bra. Men för bara ett par veckor sedan hade han en hjärtattack eller vad det var. Och det var att ögonblickligen rekvirera ambulans. Men så gick det över denna gång också och snart var han hemma igen. Han vet inte vad vi heter. Vi frågade honom. Han letade i det minne som han knappast her. Och jag sa: Bry dej inte om det! Man undrar bara hur länge Mirjam ska orka. Vi beder jämt för dom.

Deras äldsta flicka är just förlovad. Men jag vet inte om dom har anledning att vara glada däråt. Ingrid har också flyttat hemifrån. Men det talar vi inte med Mirjam om.

Jag skulle väl också ha sagat att försäktingen adresseras till mej och jag betalar. Annonserna ville han inte att jag skulle betala. Det får ni väl göra. I går förm. ringde Herbert Johnson och frågade om jag inte skulle komma ner till Vällersvik. Dom har en billig försommarvecka. Nej, det ska jag nog inte sa jag. Men han var mycket angelägen. Och så sa han att Erik Rudén kommer och ska vara där några dagar. Och jag föll för lockbetet. Det skulle bli en del uppbyggelse och sånt. Dom har nog svårt att få folk till denna vecka. Det skulle bli så billigt! kr. 25:- pr dag. Annars 37:- tror jag han sa. Ebba och Ludde läser annonser och ringer och försöker få tag i något att bo i. Sa dom när jag frågade om dom inte skulle följa med till Vällersvik. V Ä L K O M N A H E M ! Det tycker vi alla genom

eraulga